

عنوان مقاله:

بررسی الگوهای شبکه معابر پیاده شهری و امکان سنجی توسعه آن ها در بخش مرکزی شهر تبریز

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 20، شماره 58 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رحمت محمدزاده - دانشیار گروه معماری، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تبریز

حسین فلاح نژاد - مربی گروه معماری، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تبریز.

خلاصه مقاله:

با وجود پیشرفت‌های فنی و تکنولوژیکی شگرف در عرصه حمل و نقل و ترافیک، پیاده‌روی همچنان اصلی‌ترین و مهم‌ترین الگوی حرکتی مجتمع‌های زیستی محسوب می‌شود؛ تاجائی که امروزه، برای توسعه آن، مدل‌ها و الگوهای مختلفی چون جداسازی ترافیک، فضاهای محصور پیاده، منطقه یا خیابان مخصوص پیاده، خیابان پیاده محور، مرکز تجاری پیاده، خیابان خرید، معماری ترافیکی، آرام‌سازی ترافیک، سبز راه و فراگذرها ارائه شده است. در بخش قدیمی شهر تبریز، میزان تحقق‌پذیری هریک از الگوها و مدل‌ها، با به‌کارگیری معیارها و ضوابط طراحی شهری چون پیوستگی، کوتاهی، زیبایی، امنیتی، راحتی، دسترسی، اجرائی، بهره‌وری، محیطی، اقتصادی، و مشارکت مردمی به‌وسیله ۲۰ نفر از کارشناسان امور شهری ارزیابی گردید. نتایج نشان داد که از بین الگوهای مطروحه، مدل‌های خیابان پیاده محور، خیابان خرید پیاده، آرام‌سازی ترافیک سواره و خیابان پیاده و مسیرهای پیاده سنتی، حائز بیش‌ترین موقعیت برای توسعه در بخش مرکزی شهر تبریز می‌باشند.

کلمات کلیدی:

الگوی پیاده، شبکه معابر، امکان سنجی، بخش مرکزی شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1313675>

